

บทที่ 3

ความหมายในวิชาอรรถศาสตร์

อรรถศาสตร์ คือ การศึกษา “ความหมาย” ของภาษา ซึ่งการศึกษาในด้านความหมายที่แท้จริง เป็นการศึกษาที่สลับซับซ้อนและยุ่งยาก เพราะการศึกษาความหมายจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความรู้เดิม ความคิด ค่านิยมทางสังคม ความสัมพันธ์เชื่อมโยงของสิ่งต่างๆ ฯลฯ กับส่วนประกอบของภาษา ซึ่งมีองค์ประกอบทางภาษาคือ หน่วยเสียง หน่วยคำ และระบบโครงสร้างทางไวยากรณ์ ดังนั้น การอธิบายว่า ความหมายคืออะไร เราจะต้องนำสิ่งที่ประกอบกันขึ้นเป็นความหมาย และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ เหล่านี้ที่มีต่อกัน อีกประการหนึ่ง การศึกษาค้นคว้าความจริงเกี่ยวกับความหมาย จะประกอบด้วยการศึกษาศาสตร์หลายแขนงเข้ามาเกี่ยวข้อง อาทิ นักภาษาศาสตร์ จะให้คำอธิบายความหมายขององค์ประกอบของภาษา นักปรัชญา และนักจิตวิทยา จะอธิบายความหมายเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปของโลก และความคิด จิตใจของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการให้ความหมายของภาษา นักภาษาหลายกลุ่มจึงมีความคิดว่า การศึกษาอรรถศาสตร์ควรให้ความสำคัญกับศาสตร์อื่นๆ ด้วย โดยเฉพาะปรัชญาและจิตวิทยา

ถึงแม้การให้ความหมายที่แท้จริงจะมีความสัมพันธ์กับโลก ความรู้ ความคิด ตลอดจนถึงปรัชญาแต่ส่วนที่สำคัญที่สุดที่จะให้ความหมายซึ่งอาจจะไม่ครอบคลุมความเป็นจริงทั้งหมด คือความหมายที่แฝงมากับเสียง คำ และประโยค การอธิบายวิชาอรรถศาสตร์จึงเป็นเรื่องที่นักภาษาศาสตร์จะต้องรับผิดชอบที่จะให้คำอธิบายความหมายของคำ และประโยค อย่างไรก็ตาม ตามประวัติความเป็นมาในการศึกษาอรรถศาสตร์ของนักภาษาศาสตร์สมัยก่อน จะพยายามให้ความหมายของภาษา โดยการอธิบายคำจำกัดความของคำประเภทต่างๆ เช่น คำนาม คำกริยา ฯลฯ และพยายามอธิบายความหมายของประโยค โดยการอธิบายความสัมพันธ์ของคำต่างๆ ในประโยค เช่น อธิบายว่า “ประธาน” คือผู้แสดง หรือผู้กระทำ “กริยา” คือการกระทำของประธาน และ “กรรม” คือผู้ถูกกระทำ จึงกล่าวได้ว่า นักภาษาศาสตร์รุ่นแรกๆ จะเรียนรู้ อธิบายและศึกษาภาษาโดยใช้ “ความหมาย” เป็นหลักในการอธิบาย แต่ไม่ได้ศึกษาตัวเนื้อแท้ของ “ความหมาย” ว่าความหมายคืออะไร ความหมายนั้นๆ อุบัติขึ้นมา มีความหมายได้อย่างไร องค์กร

ประกอบของความหมายมีอะไรบ้าง การศึกษาความหมายในปัจจุบันจึงต้องอธิบาย โดยนักปรัชญา และนักจิตวิทยาร่วมกับนักภาษาศาสตร์

จากการศึกษาประวัติความเป็นมาของการศึกษาวิชาภาษาศาสตร์ซึ่งเป็นการ ศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ “ความหมาย” ได้มีนักภาษาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงหลายท่าน พยายามให้คำอธิบายความหมายของ “ความหมาย” ในแนวและทฤษฎี ที่แตกต่างกัน ไป อาทิ Leonard Bloomfield ปรมาจารย์ทางภาษาศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา ได้เขียนหนังสือชื่อ “Language” ในค.ศ.1933 ในบางตอนที่มีความเกี่ยวข้องกับ ความหมายคือ การศึกษาภาษาในแนวของภาษาศาสตร์ตามหลักวิทยาศาสตร์ โดยมี หลักเกณฑ์และมีการพิสูจน์ได้ โดยมีได้อิงแนวปรัชญาหรือจิตวิทยา แต่ Bloomfield ก็ยังได้รับอิทธิพลของนักจิตวิทยาพวก Behaviorists จึงได้อธิบาย “ความหมาย” ใน รูปของการมี Stimulus → Response S → R Bloomfield เชื่อว่าเราสามารถให้ คำจำกัดความหรือรู้ความหมายของสิ่งต่างๆ ได้ เพราะเรามีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับสิ่งนั้นอยู่ เช่น โตะ บ้าน สัตว์ ดอกไม้ ฯลฯ ดังนั้น “ความหมาย” ในแนว ความคิดของ Bloomfield นั้นคือ ความเกี่ยวข้องกันระหว่างสภาพที่เป็นอยู่จริงของ สิ่งนั้นกับเสียง (ของภาษา) ไม่ใช่เกิดจากความคิดดังที่นักภาษาศาสตร์ชาวสวิสชื่อ Ferdinand de Saussure ได้พยายามให้คำอธิบายการเกิด “ความหมาย” ว่าเกิดจาก ความคิด (concept) ซึ่งจะเกี่ยวข้องกันกับจิตใจกับเสียงของภาษา

โนม ชอมสกี (Noam Chomsky) ปรมาจารย์ทางภาษาศาสตร์อีกผู้หนึ่งซึ่งเป็นผู้ให้ทฤษฎี Transformational Grammar ได้ให้คำอธิบายและศึกษาความหมาย ของภาษาโดยการวิเคราะห์แยกแยะลักษณะทางความหมายที่แฝงอยู่ในคำ เพื่อให้เห็น ความหมายที่แท้จริงของคำต่างๆ ไม่ใช่เพียงแต่ให้คำจำกัดความเท่านั้น อาทิ ผู้ชาย เป็นสิ่งมีชีวิต + คำนาม + นับได้ ฯลฯ โดยแนวคิดในลักษณะนี้ได้มีลูกศิษย์ของ Chomsky ได้รับแนวคิดของเขา และสร้างทฤษฎีของความหมาย (Theory of Meaning) และความหมายระดับประโยค (Sentence Meaning) โดยพยายามอธิบายความหมาย ของคำใน sense ต่างๆ เช่น คำหลายความหมาย คำกำกวม คำที่มีความหมายเหมือนกัน คำที่มีความหมายต่างกัน หรือคำที่มีความหมายพ้องกันหรือเหมือนกันบางส่วน ฯลฯ เป็นต้น การศึกษาเพื่อให้เข้าใจความหมายของคำในลักษณะต่างๆ เหล่านี้ จะนำไปใช้ ในการตีความหมายของคำในประโยคต่อไป การศึกษาความหมายตามแบบของ Katz

และ Fodor ยังมีข้อท้วงติงในการตอบปัญหาบางอย่างที่ทำให้ไม่เป็นที่ยอมรับในการใช้
ทฤษฎีของความหมายแบบนี้ แต่มีการศึกษาความหมายของคำในเรื่องต่างๆ เพื่อการรู้
ความหมายระดับคำ (Word Meaning) มากกว่าจะเป็นการนำทฤษฎีทั้งหมดไปใช้ใน
การศึกษาความหมาย

อรรถศาสตร์ (Semantics) จึงหมายถึงการศึกษา “ความหมาย” (meaning)
ซึ่ง “ความหมาย” จะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา “ภาษา” (language) อรรถศาสตร์
จึงเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาภาษาศาสตร์ (Linguistics)

Semantics คืออะไร และ Meaning หมายความว่าอย่างไร

คำ Semantics เกิดขึ้นครั้งแรกในศตวรรษที่ 17 ปรากฏเป็นวลี semantic
philosophy ซึ่งมีความหมาย “การทำนาย การคาดคะเน” (devination) ส่วนคำ
semantics เป็นคำที่มีผู้เริ่มใช้ครั้งแรกในปีค.ศ.1894 ในบทความที่เสนอต่อสมาคม
ภาษาแห่งสหรัฐอเมริกา (American Philological Association) ซึ่งเป็นบทความเรื่อง
“Reflected Meaning : A point in Semantics” คำ “semantics” มาจากภาษา
ฝรั่งเศส “semantique” ซึ่งมีความหมายแต่เดิมตามการใช้ของ Michel Bréal ใน
ขณะนั้นว่า “วิวัฒนาการของความหมาย” ซึ่งคำและความหมายในทำนองนี้จะรู้จักกัน
ในชื่อ Historical Semantics ในปีค.ศ.1900 Bréal ได้เขียนหนังสือชื่อ Semantics :
Studies in the Science of Meaning ซึ่งเป็นหนังสือที่เขาแปลมาจากเล่มเดิมที่
เขียนไว้ด้วยภาษาฝรั่งเศสตั้งแต่ปีค.ศ.1897 และหนังสือเล่มเล็กๆ เล่มนี้ก็นับเป็นตำรา
ทางภาษาศาสตร์ที่มีคุณค่ายิ่งเล่มหนึ่งในวงการภาษาศาสตร์ทุกวันนี้ หนังสือเล่มนี้มี
ความสำคัญตรงที่ Bréal ได้เสนอประเด็นที่น่าสนใจโดยชี้ให้เห็นว่า การศึกษาอรรถ
ศาสตร์นั้นเป็นการศึกษา “Science of Meaning”

อีกประมาณ 20 ปีต่อมา คือในปีค.ศ.1923 ซี เค ออกเด็น (C.K.Ogden) และ
ไอ เอ ริชาร์ด (I.A.Richards) ได้พิมพ์หนังสือชื่อ The Meaning of Meaning คำ
Semantics ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้ในหนังสือ ไม่พบการกล่าวถึงคำนี้ในดรชชนี้ ซึ่งอยู่ใน
หัวข้อของบทความชื่อ The Problem of Meaning in Primitive Languages
ของนักมานุษยวิทยาชื่อ มอลินอฟสกี (1923)

อีกหลายปีต่อมา มีการใช้คำ “Semantics” ในความหมายที่ใกล้เคียงกับปัจจุบัน อาทิ ในปีค.ศ.1971 มีการเสนอบทความชื่อ “The Guardian in 1971 : Semantics Manoeuvres at the Pentagon” และบทความเรื่อง “Homelessness Reduced to Semantics” โดยมีการอธิบายว่า เรื่องแรก คำ “mobile manoeuvres” ถูกใช้ในความหมาย “retreat” และเรื่องที่สอง ความหมายของคำ “Homelessness” มีความหมายว่า “The number of homeless was considerably reduced.”

ความหมายของคำ “Meaning”

จริงๆ แล้ว คำ “meaning” เป็นคำธรรมดาที่ไม่มี ความหมายพิเศษอะไร แต่ ถ้าจะพิจารณาให้ลึกซึ้ง คำ “meaning” จะเป็นคำที่มีหลายความหมาย Ogden และ Richards ได้พยายามให้ความหมายของคำ “meaning” ว่า “meaning” คืออะไรกันแน่ และเขาอธิบายได้ไม่น้อยกว่า 16 ความหมาย ซึ่งคำอธิบายของเขาเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่นักภาษาศาสตร์ แม้แต่การให้ความหมายของคำกริยา “mean” และ “meaning” ก็ยังให้ความหมายแตกต่างกัน และมีความหมายหลากหลาย

ตัวอย่าง

1. คำ “mean” มีความหมาย “intend”

เช่น I mean to be there tomorrow.

2. คำ “mean” มีความหมาย “What I mean to do”

เช่น That cloud means “thunder”.

A red light means “stop”.¹

ทั้ง 2 ประโยคในความหมายที่ 2 “mean” จะหมายถึง “sign” แต่ทั้ง 2 ประโยคจะมีความหมายแตกต่างกันอยู่บ้างเพราะไฟแดงนั้นเป็นที่เข้าใจกันในระบบจราจร หมายถึง การที่รถต้องหยุด แต่ในความหมายตามข้อ 2 ก้อนเมฆ ไม่ได้เป็นระบบหรือกฎเกณฑ์ที่มนุษย์สร้างขึ้น แต่คนทั่วไปจะเข้าใจเอาเองว่าปรากฏการณ์ของก้อนเมฆเหล่านั้น จะต้องมียักษ์ฟ้าร้องตามมา หรือ สามารถพูดอีกอย่างหนึ่งว่า ก้อนเมฆคือสัญญาณ (หรือหมายความถึง) ฟ้าร้อง

3. คำ “mean” มีความหมาย “หมายความว่า ให้ความหมายว่า”

¹ F.R.Palmer, Semantics, Cambridge University Press, 1983, p.3.

เช่น What does 'Calligraphy' mean?

It means 'beautiful handwriting'

'mean' ในความหมายที่ 3 นี้ จะให้ความหมายของ calligraphy synonymous กับคำ beautiful handwriting แสดงว่าผู้ตอบคำถามจะต้องมีความเข้าใจในความหมายของคำ calligraphy เป็นอย่างดี หรือพูดง่าย ๆ ว่า ผู้ตอบสามารถเข้าใจความหมายตามพจนานุกรม เพราะเขาตอบด้วยการหาคำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนกับคำ calligraphy มาตอบ โดยเฉพาะการถามความหมายของคำในภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ถามว่าคำ 'chat' ในภาษาฝรั่งเศสหมายความว่าอย่างไร คำตอบคือ 'cat' หรือถ้าจะตอบคำถามเป็นภาษาไทยก็จะตอบว่า 'แมว' แต่ถ้าจะตั้งคำถามแบบใหม่โดยการตั้งคำถามว่า What is the French for 'cat'? การถามลักษณะนี้แสดงว่าเราจะต้องทำการแปลจากคำที่ถาม (cat) เป็นคำอีกภาษาหนึ่ง ดังนั้น "ความหมาย" หรือ "meaning" จะเป็นสิ่งที่ตอบว่า "เขาหมายความว่าอย่างไร" มิใช่ "เขาพูดอะไร" และคำบางคำก็ไม่ได้มีความหมายตามความหมายของคำนั้นจริงๆ (literal meaning) แต่จะมีความหมายอย่างอื่นอีก โดยอาจจะทำทำนองเสียง (intonations) ทำลักษณะท่าทางประกอบการพูด เช่น การขยิบตาเล็กน้อย การยกไหล่ (non-linguistic signs) การทำเสียงขึ้นลงในประโยคหรือท้ายประโยค (falling-rising) เช่น การพูดประโยค She's very clever. ให้มีความหมายตรงกันข้าม (She isn't very honest. หรือ She isn't very attractive) หรือการใช้ทำนองเสียงแบบ falling--rising ในประโยค I think so. ให้มีความหมายตรงข้าม (I do not really know) หรืออาจจะพูดแบบเสียดสีเหน็บแนมโดยใช้คำพูด That's very clever. โดยการขยิบตา เพื่อให้มีความหมายว่า That's very stupid. หรือพูดประโยค That's mine. ให้มีความหมายว่า That's not mine. บางครั้งการใช้ประโยคแบบ presupposition (ประโยคที่มีความหมายบางอย่างซ่อนอยู่) อาทิ การตั้งคำถาม ถามว่า When did you stop beating your wife? คำถามถาม When แต่มีใจความที่ซ่อนอยู่เดิมคือ "คุณดบตีภรรยา (ในอดีต)" หรือประโยค Dang married Don's brother จะมีความหมายที่แฝงอยู่หรือซ่อนอยู่ คือ Don has a brother.

Semantics (อรรถศาสตร์) มีความเกี่ยวข้องกับ “ความหมาย” อย่างไร
ความหมายคืออะไร

โดยทั่วไปนักปรัชญาเป็นผู้ให้ทฤษฎีทางด้านความหมายมากกว่านักภาษาศาสตร์ การให้ความหมายในแนวของนักปรัชญาร่วมกับนักภาษาศาสตร์ในความพยายามอธิบายเกี่ยวกับการให้คำจำกัดความเกี่ยวกับความหมาย 3 ประการคือ

1. ให้คำจำกัดความถึงธรรมชาติของความหมายของคำ
2. ให้คำจำกัดความถึงธรรมชาติของความหมายของประโยค
3. อธิบายขบวนการสื่อสารด้วยภาษาที่ประกอบด้วยคำและประโยค

การอธิบายธรรมชาติของคำในข้อ 1 จะเกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ในโลก เช่น cup, woman, cooking, thinking ส่วนการอธิบายธรรมชาติของความหมายของประโยคนั้น จะเป็นการอธิบายความหมายของเหตุการณ์ ความเชื่อ ความคิด และเมื่อคำและประโยคถูกนำไปใช้เพื่อสื่อความหมาย ความหมายจะมีบทบาทสำคัญขึ้นอีก ในการเรียนเรื่องของความหมาย จึงต้องเรียนเรื่อง word meaning, sentence meaning และ communication

ความหมาย (meaning) มีได้หลายความหมายขึ้นอยู่กับการใช้คำ mean อาจแปลว่า indicate (ชี้, บ่งบอก, แสดง, ชี้ชัด) เช่น ประโยค Spinster means unmarried woman. หรือ ประโยค James murdered Max means that someone called James deliberately killed someone called Max.

ในประโยคต่อไปนี้ คำ mean จะมีความหมายเท่ากับ intend to indicate (อยากจะบอกว่า)

A: Are you going to bed soon?

B: What do you mean?

C: I mean that I'm tired, and the sooner you go to bed, the sooner I can.

ดังนั้น ความสำคัญของความหมายจะอยู่ที่ความหมายของคำ ประโยคและความตั้งใจของผู้พูดที่จะพูดประโยคนั้นออกมา ทั้ง 3 ประเด็นนี้เป็นการมองความ

หมายแบบ traditional explanation การให้ทฤษฎีของความหมาย (Semantic theory) แบบเก่านี้ จะเป็นการให้ความหมายของคำตามพจนานุกรม การให้ความหมายของประโยคแบบต่างๆ ซึ่งจะมีความลึกซึ้งมาก เพราะประโยคมีความหมายซับซ้อนมากกว่าคำ เนื่องจากประโยคเกิดขึ้นจากการเอาคำต่างๆ มาวางเรียงกันให้ดูกระเบื้องของภาษา (word order) เช่น Cats chase dogs. จะมีความหมายแตกต่างไปจาก Dogs chase cats. ถึงแม้ว่าทั้ง 2 ประโยคจะประกอบไปด้วยคำ 3 คำเหมือนกัน

แต่ประโยค 2 ประโยคต่อไปนี้มีกรวางตำแหน่งของคำต่างกัน แต่ความหมายไม่แตกต่างกัน เช่น The pub has never been closed before. กับประโยค Never before has the pub been closed. ความแตกต่างมีเฉพาะการเน้นของคำ adverb of frequency “never” เท่านั้น

นอกจากคำและประโยคแล้ว ทฤษฎีแบบเก่ายังให้ความสำคัญกับการให้ความหมายตามระบบไวยากรณ์อีกด้วย นั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างคำต่อคำ การวางคำ และระบบไวยากรณ์

การศึกษาความหมายทั้ง 3 แบบดังกล่าว มีปัญหาในเรื่องของความสับสนกำกวม (ambiguity) ของการให้ความหมาย เช่น ประโยค I went to the bank.

ประโยคนี้ผู้ฟังอาจไม่เข้าใจเลยว่า ‘bank’ หมายถึง ธนาคาร หรือตลิ่งกันแน่ นอกจากจะมีเรื่องอื่นๆ ที่สนทนากันมาก่อนหน้าประโยคนี้ จึงจะสามารถเข้าใจได้ ถ้าพูดประโยคนี้ขึ้นมาลอยๆ จะไม่รู้เรื่อง ความสับสนที่ว่านี้ บางครั้งไม่ได้อยู่ที่ความหมายของคำเท่านั้น แต่อยู่ที่การวางตำแหน่ง ของคำ (word order) ต่างหาก เช่น ประโยค

Washing machines can be tiresome.

ในประโยคนี้เราจะวิเคราะห์ว่า washing ทำหน้าที่เป็นประธานและ machines เป็นกรรมของกริยา wash หรือจะวิเคราะห์ว่า washing machines เป็นคำนามวลี ทำหน้าที่เป็นประธานของคำกริยา can be ก็ได้

การให้ความหมายนอกจากมีประเด็นปัญหาที่เกิดความสับสน (ambiguity) ของคำและประโยคแล้ว ประเด็นสำคัญอื่นๆ ที่จะทำให้สามารถเข้าใจความหมายของ

คำและประโยคได้อย่างลึกซึ้งก็คือ การศึกษาคำเหมือนหรือคำคล้ายกันในความหมาย (synonymy) implication ของประโยค และความต่างกันของความหมาย (Antonymy) เช่น

Synonymy : John murdered Mary.
= John killed Mary and Mary died.

Implication : คำ waltz = dance
run = move
nightmare = dream

Implication ประโยคที่ 1. Jim has just finished building our house.
= We have a house.
2. Mary is about to give birth to a baby.
= Mary is pregnant.
3. Bill ran home.
= Bill moved.

Antonymy หรือ Contradiction (ความหมายตรงกันข้าม)

1. John killed Mary.
John did not killed Mary and Mary did not die.
2. Jim has just finished building our house.
We do not have a house.

สรุปได้ว่า ทฤษฎีของความหมายตามแนว Traditional Explanation จะต้องศึกษา 3 เรื่อง คือ

1. ศึกษาความหมายของคำ ความหมายของประโยค และความสัมพันธ์ระหว่างคำต่างๆ กับประโยค ซึ่งหมายความถึง การวางคำและระบบไวยากรณ์

2. ต้องศึกษาความสับสนกำกวม (ambiguity) ในระดับคำและประโยค

3. ศึกษาเพื่อให้ความสามารถวิเคราะห์ แยกแยะและอธิบายความเกี่ยวข้องและความสัมพันธ์ระหว่างคำต่างๆ ในประโยคหนึ่งๆ และระหว่างประโยคหนึ่งๆ กับประโยคอื่นๆ ได้ เช่น สามารถให้ความหมายเหมือนและความหมายต่าง ฯลฯ ได้

ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องของความหมาย ยังอยู่ที่องค์ประกอบอื่นๆ อีก นอกจากองค์ประกอบหลักที่กล่าวแล้ว นั่นคือ social influences, perceptual ability, psychological make up, ความจำและความสามารถในการใช้ภาษา สิ่งเหล่านี้จะทำให้สามารถตีความหมายของสิ่งนั้นๆ ด้วย

Katz (1972) ได้อธิบายว่า การเรียนรู้สิ่งต่อไปนี้จะเกี่ยวข้องกับการให้ความหมาย คือ antonymy, meaningfulness, meaninglessness, (เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า semantic anomaly), redundancy และ semantic ambiguity

โดยสรุป วรรณคดีในความหมายกว้างๆ คือการศึกษาความหมาย (meaning) ซึ่งจะต้องศึกษาจากศาสตร์ต่างๆ ที่จะช่วยให้การศึกษาความหมายสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งมีทั้งการศึกษาในแนวของปรัชญา จิตวิทยา หรือแม้กระทั่งตรรกวิทยา มานุษยวิทยา และการสื่อสาร และที่เป็นหัวใจสำคัญที่สุดในการศึกษาความหมาย คือ ภาษาศาสตร์ โดยการวิเคราะห์ความหมายในแนวและมุมมองที่ไม่เหมือนกัน สำหรับการศึกษาความหมายที่เรียกว่า Linguistic Semantics จะเป็นการศึกษาความหมายของภาษามนุษย์ที่ปรากฏในรูปของคำ วลี และประโยค หรือถ้าจะให้คำจำกัดความที่แคบลง การศึกษา วรรณคดีในแนวของภาษาศาสตร์ จะหมายถึงการศึกษาความหมายของถ้อยคำในภาษา (Linguistic expressions) ซึ่งความหมายของภาษาจะอยู่ที่การใช้ภาษานั้นๆ ในสถานการณ์หนึ่งๆ (occasions) โดยคนๆ หนึ่ง (individuals) และในชุมชนที่ใช้ภาษาในแต่ละชุมชน (Speech community)

หรืออีกนัยหนึ่ง Linguistic Semantics จะหมายถึงความหมายของภาษาที่แสดงความตั้งใจของผู้พูด (intentions) การแสดงสภาวะจิตของผู้พูด (Psychological states) และสภาพสังคมวัฒนธรรมของภาษาในบริบทนั้นๆ ที่ทำให้คำพูดนั้นๆ เปลี่ยนออกมา